

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň JUDr. Ivony Šubrtové a Mgr. Heleny Konečné ve věci

žalobkyně: **P. P.**
zastoupena JUDr. Emilem Flegelem, advokátem
se sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. dubna 2020, č. j. KUKHK-11764/DS/2020/Er,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Trutnov ze dne 12. 2. 2020, č. j. MUTN 15833/2020, jímž zamítl námitky žalobkyně proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče jako nedůvodné, a provedený záznam 12 bodů v registru řidičů dle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů, ve

znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), ke dni 26. 11. 2019 potvrdil.

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně v podané žalobě uplatnila dvě žalobní námitky. Předně namítala, že napadené rozhodnutí postrádá zákonné náležitosti, konkrétně sídlo (adresu) žalovaného. S odkazem na ustanovení § 69 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), uvedla, že písemné vyhotovení rozhodnutí musí obsahovat označení správního orgánu, který rozhodnutí vydal. Z odborné literatury [např. *Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohdalo, D. Správní řád. Komentář. 5. vydání. Praha. C. H. Beck, 2016, str. 386, „Dále je třeba na rozhodnutí uvést označení správního orgánu, který je vydal (zejména jeho název a sídlo)“*] pak vyplývá, že jde o název a sídlo správního orgánu. Namítá, že nedodržení základních náležitostí formy a obsahu rozhodnutí způsobuje nepřezkoumatelnost a tím i nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť není zřejmé, kým bylo rozhodnutí vydáno.
3. Druhá žalobní námitka se týká nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí z důvodu, že se v něm žalovaný nevypořádal s jejími odvolacími námitkami. Žalobkyně uvedla, že v odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí zpochybnila konkrétně obsah příkazového bloku č. B 0585525, k němuž uvedla, že z jeho popisné části nevyplývá, že by se dopustila přestupku, za nějž se uděluje 2 body. V příkazovém bloku je uvedeno, že „držela hovorové zařízení“. Není však uvedeno, že jako řidička, ani že by k tomu mělo dojít za jízdy. Žalobkyně připustila, že seděla v nastartovaném vozidle a byla tedy řidičkou (ve smyslu rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2012, č.j. 2 As 130/2011-63, dle kterého je řidičem i ten, kdo se zcela prokazatelně chystá nastartovat vůz a vyjet s ním na pozemní komunikaci, a dokonce i ten, kdo již ukončil jízdu na pozemní komunikaci), zákon však nezakazuje řidiči držet hovorové zařízení kdykoliv, ale pouze za jízdy. Nedopustila se tak jednání podle § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, podle kterého řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, a tedy ani přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 zákona o silničním provozu, neboť držela hovorové zařízení ve stojícím vozidle.
4. Žalobkyně uvedla, že na dotčeném příkazovém bloku je v jeho popisné části uvedeno toliko to, že řidička držela hovorové zařízení. Slovní popis skutkového jednání tak nekoresponduje ani s ustanovením § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, ani s ustanovením § 125c odst. 1 písm. f) bod 1. téhož zákona, a ani s přehledem jednání spočívajících v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích, který se nachází v příloze k zákonu o silničním provozu. Vyslovila pochybnost, zda byl přestupek spolehlivě zjištěn, a zda tedy byly splněny podmínky pro jeho projednání příkazem na místě včetně záznamu 2 bodů do registru. Žalovaný citoval rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č.j. 7 As 94/2012-20, v němž je uvedeno: „...*Ne vždy je totiž následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů...*“ a další ustálenou judikaturu ohledně přípustnosti užívání strohých a zkratkovitých informací na pokutovém bloku, ale nijak neposuzoval, zda jí vytýkané nedostatky příkazového bloku mohou mít dopad

na způsobnost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů. Žalovaný tak za jedinou podstatnou náležitost příkazového bloku považuje podpis přestupce, který tím, že ho podepsal, tak s jeho obsahem souhlasil. Takovou úvahu považuje žalobkyně za nesprávnou.

5. Žalobkyně poukázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 41/2010, v němž soud uvedl, že *„případné pochybení v podkladovém rozhodnutí rozhodně nelze „dohánět“ v rámci administrativního procesu zaznamenání bodů. K tomu, aby mohl správní orgán provést záznam v registru řidičů, je třeba, aby rozhodnutí o přestupku bylo srozumitelné a aby z něj jednoznačně vyplývaly skutečnosti nutné pro závěr o dosažení příslušného počtu bodů“* a na rozsudek sp. zn. 1 As 16/2010, v němž uvedl, že *„rozhodně není možné, aby v řízení o záznamu o dosažení 12 bodů správní orgán domýšlel v rozhodnutí o přestupku něco, co tam není, resp. překlentoval nenapravitelnou nesrozumitelnost rozhodnutí o přestupku“*. Dále poukázala na judikaturu Ústavního soudu o povinnosti obecných soudů vypořádat se s námitkami uplatněnými účastníky v řízení „způsobem odpovídajícím míře jejich závažnosti“, přičemž stejné zásady platí i pro přezkoumatelnost rozhodnutí správních orgánů.
6. Navrhla proto, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného a jemu předcházející rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušil a zavázal žalovaného, aby jí uhradil náklady řízení žalobkyni.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě shrnul dosavadní průběh řízení před správními orgány včetně specifikace všech přestupkových jednání žalobkyně. Plně odkázal na žalobou napadené rozhodnutí, v němž se věci podrobně zabýval.
8. Žalovaný dále uvedl, že ke zpochybnění způsobnosti pokutových bloků jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jediné tehdy, není-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. To však není tento případ. Pokutové bloky, tedy i napadený příkazový blok č. B 0585525 byly vypsány přezkoumatelným způsobem. Z podkladů ve spise založených jednoznačně a bez jakýchkoliv rozumných pochybností vyplývá, že žalobkyně oznámené přestupky spáchala jednáním zařazeným do bodového hodnocení, a proto byly v registru řidičů zaznamenány body ve stanoveném počtu v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Navrhl proto, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

9. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Učinil tak bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s., když žalobkyně ani žalovaný nevyjádřili nesouhlas s takovým postupem (§ 51 odst. 1 věta druhá s. ř. s.). O věci usoudil následovně.
10. Ze spisu správního orgánu I. stupně krajský soud zjistil, že žalobkyně podala námitky proti oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a výzvě k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Námitky podala v obecné rovině proti všem jednotlivým zápisům v bodovém hodnocení řidiče a zároveň požádala,

aby si správní orgán opatřil kopie všech pravomocných rozhodnutí, které jsou předmětem zápisu v jejím bodovém hodnocení.

11. Správní orgán prvního stupně si vyžádal od příslušných orgánů podkladová rozhodnutí (pokutové a příkazové bloky), na jejichž základě byly žalobkyni provedeny záznamy bodů. Dne 8. 1. 2020 se žalobkyně seznámila s podklady pro rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu. Správní orgán prvního stupně rozhodnutím ze dne 12. 2. 2020 námitky žalobkyně proti záznamu bodů zamítl jako nedůvodné, a provedený záznam 12 bodů v registru řidičů potvrdil. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podala žalobkyně odvolání, o němž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. V jeho odůvodnění podrobně zrekapituloval obsahy jednotlivých pokutových a příkazových bloků a konstatoval, že všechny jsou způsobilými podklady pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče (žalobkyně).
12. První žalobní námitka se týká nedostatečné formy rozhodnutí. Žalobkyně namítá, že v napadeném rozhodnutí absentuje řádné označení správního orgánu, který rozhodnutí vydal, konkrétně uvedení sídla (adresy) žalovaného. Dovolává se tak nepřezkoumatelnosti a tím i nezákonnosti napadeného rozhodnutí, neboť dle jejího názoru není zřejmé, kým bylo rozhodnutí vydáno.
13. V § 69 odst. 1 správního řádu je uvedeno, že „[v] písemném vyhotovení rozhodnutí se uvede označení „rozhodnutí“ nebo jiné označení stanovené zákonem. Písemné vyhotovení rozhodnutí dále musí obsahovat označení správního orgánu, který rozhodnutí vydal, číslo jednací, datum vyhotovení, otisk úředního razítka, jméno, příjmení, funkci nebo služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby.“
14. Po provedeném přezkumu krajský soud konstatuje, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na tzv. hlavičkovém papíru se státním znakem. Žalovaný – Krajský úřad Královéhradeckého kraje, je označen na první straně rozhodnutí vpravo nahoře pod čárovým kódem a dále pod textem „Rozhodnutí“. Sídlo žalovaného - Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové, je uvedeno na první straně rozhodnutí vlevo dole, což nelze přehlédnout, včetně všech kontaktních údajů (telefon, fax, e-mail, webové stránky). Dle názoru krajského soudu není pochyb o tom, kde žalovaný sídlí. Ostatně ani z žalobkyní citované odborné literatury nevyplývá, že sídlo správního orgánu musí být uvedeno bezprostředně za označením správního orgánu, který rozhodnutí vydal. Uvedenou námitku soud důvodnou neshledal.
15. Podle § 123f zákona o silničním provozu (1) Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. (2) Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. (3) Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
16. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, stanovil rozsah řízení o námitkách následovně: „*Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné*

rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. Jedná se zde o důsledek zásady presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci. Je tedy zřejmé, že ověření existence podkladů pro záznam v rámci rozhodnutí o námitkách proti provedení záznamu bodů do registru řidičů je užší a než případné přezkumné řízení ohledně jednotlivých podkladových rozhodnutí pro provedení záznamu bodů, jak správně uvádí stěžovatel.“

17. V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda záznam byl proveden v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá bodovému hodnocení přestupkového jednání. Tomu pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tedy ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečností uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010-59).
18. V konstantní judikatuře Nejvyššího správního soudu se uvádí (srov. např. rozsudek ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20), že blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem - uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v ustanovení § 84 a § 85. Tomu odpovídá i závěr obsažený v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000, podle kterého „rozhodnutí vydané v blokovém řízení (pokuta uložená v blokovém řízení) musí, aby se jednalo o vykonatelné správní rozhodnutí (rozhodnutí orgánu státní správy nebo samosprávy), obsahovat náležitosti, které jsou uvedeny v ustanovení § 85 odst. 4 věte druhé zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (ve znění pozdějších předpisů), a další údaje, jak vyplývají z použití bloku k ukládání pokut, vydaného podle ustanovení § 85 odst. 1 tohoto zákona. Nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, musí rozhodnutí v blokovém řízení (blok na pokutu na místě nezaplacenou) obsahovat též poučení o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty (§ 85 odst. 3 tohoto zákona).“ Nejvyšší správní soud ve výše uvedeném rozsudku č. j. 7 As 94/2012-20, dále uvedl, že „s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce

porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedeným odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost.“

19. K dané problematice se Nejvyšší správní soud shodně vyslovil i ve svém rozsudku ze dne 16. 5. 2013. č. j. 4 As 8/2013-27, v němž mimo jiné uvedl, že „je zřejmé, že popis přestupku stěžovatele na pokutových blocích byl s ohledem na méně formální povahu blokového řízení a praktické důvody (velikost pokutového bloku, časové omezení, terénní podmínky) zestručněn a uveden v hovorové formě. Podstatné však je, že ze slovního popisu přestupku ve spojení s relevantním ustanovením zákona o přestupcích a zákona o provozu na pozemních komunikacích je zcela nepochybné, jakého jednání (přestupku) se stěžovatel dopustil. V této souvislosti Nejvyšší správní soud poukazuje na skutečnost, že na předmětném oznámení a pokutových blocích jsou uvedena stejná ustanovení těchto právních předpisů. S ohledem na shora uvedené tak nelze přisvědčit námitce stěžovatele, že není zřejmé, za jaké jednání byl blokovou pokutou postižen, ani námitce, podle které obecný popis skutku uvedený na pokutových blocích odůvodňuje rovněž právní kvalifikaci přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích.“
20. Je třeba zdůraznit, že řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje řízení o opravném prostředku proti rozhodnutí o přestupku, jedno zda rozhodnutí ve správním řízení nebo v řízení blokovém, ani takový opravný prostředek nenahrazuje. K tomu lze odkázat na závěry, ke kterým dospěl Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87, z něhož lze dovodit, že namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle ustanovení § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti.
21. Ve světle shora uvedeného krajský soud přistoupil k posouzení druhé žalobní námítky, která se týká zpochybnění obsahu příkazového bloku č. B 0585525 ze dne 16. 6. 2019.
22. Krajský soud z obsahu správního spisu ověřil, že na citovaném příkazovém bloku je vyplněno datum a doba spáchání přestupku (16. 6. 2019 v 22:30 hod), místo (silnice I/37 Kocbeře – Choustníkovo Hradiště), je uvedena registrační značka vozidla (3H5 4301) a přestupek je popsán: „§ 7/1c z.č. 361/2000 Sb. (držela hovorové zařízení)“. Pokuta byla uložena za přestupek dle „§ 125c/1f 1 zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p.p.“. Dále je uvedena výše pokuty, funkce, jméno, identifikační číslo a podpis kontrolujícího policisty, a otisk úředního razítka. V poslední kolonce je po uvození předtištěného textu: „Souhlasím s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě, potvrzuji, že údaje uvedené na všech částech bloku souhlasí, a potvrzuji převzetí bloku dne...“, vyplněno datum 16. 6. 2019 a podpis žalobkyně.
23. Podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu platí, že řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.
24. Přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 zákona o silničním provozu se dopustí fyzická osoba tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) drží v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo

jiné hovorové nebo záznamové zařízení. V příloze k citovanému zákonu je uveden přehled jednání spočívajících v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počet bodů za tato jednání. Za přestupkové jednání „držení telefonního přístroje nebo jiného hovorového nebo záznamového zařízení v ruce nebo jiným způsobem při řízení vozidla“ dochází k záznamu 2 bodů. Tak tomu bylo i v případě žalobkyně.

25. S odkazem na výše citovanou judikaturu Nejvyššího správního soudu (viz rozsudky č. j. 7 As 94/2012-20 a č. j. 4 As 8/2013-27), má krajský soud za to, že i v případě posuzovaného příkazového bloku č. B 0585525 ze dne 16. 6. 2019 lze připustit strohou formulaci, neboť přestupkové jednání žalobkyně popsané slovy „držela hovorové zařízení“, je uvozeno uvedením § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, v němž je tento přestupek specifikován. Podstatné pro posouzení dané věci je totiž to, že ze slovního popisu přestupku ve spojení s konkrétním ustanovením zákona o silničním provozu není pochyb o tom, jakého přestupkového jednání se žalobkyně dopustila. To pak již jen potvrzuje oznámení o uložení pokuty příkazem na místě. Při posouzení této námitky vzal krajský soud v úvahu i usnesení Ústavního soudu ze dne 13. 10. 2011, sp. zn. IV. ÚS 2190/11, v němž Ústavní soud uvedl: „Pokud jde o náležitosti rozhodnutí vydaného v blokovém řízení, není dle názoru Ústavního soudu z hlediska dodržení práva na spravedlivý proces zcela nezbytné, aby byly uvedeny veškeré údaje předtištěné na pokutovém bloku (pokud nejde současně o náležitost v zákoně výslovně uvedenou), nýbrž je třeba absenci každého takového údaje proporčně poměřovat ve vztahu k účelu, který má plnit, a zabývat se otázkou, jak se chybějící údaj promítl do práv adresáta takového rozhodnutí. Zde je také třeba mít na zřeteli specifický charakter blokového řízení, jehož zahájení je fakticky v dispozici osoby obviněné ze spáchání přestupku, neboť přestupek je možno tímto způsobem projednat pouze tehdy, považuje-li jej obviněný za spolehlivě zjištěný a nehodlá-li o něm vést další řízení, v němž by byly posuzovány skutkové a právní otázky, a současně souhlasí s uloženou sankcí, což stvrzuje svým podpisem. V opačném případě může obviněný využít svého práva a trvat na projednání přestupku ve správním řízení. V nyní posuzovaném případě stěžovatel s projednáním věci v blokovém řízení souhlasil, ztotožnil se s právní kvalifikací svého jednání i s výší pokuty, která mu byla udělena, což jeho pozici ve vztahu k možnému porušení jeho ústavně zaručených práv do jisté míry oslabuje.“ Přestože se citovaná judikatura i nálezy Ústavního soudu vztahují k předchozí právní úpravě (účinné do 30. 6. 2017), lze je aplikovat i na novou právní úpravu, neboť její smysl a účel - přestupky spolehlivě objasnit, zůstává stále stejný.

26. Žalobkyně nijak neprokázala své žalobní tvrzení, že „držela hovorové zařízení ve stojícím vozidle“, které soud chápe spíše jako její výmluvu, aby zpochybnila své přestupkové jednání uvedené v příkazovém bloku ze dne 16. 6. 2019, za které jí byly zapsány 2 body do registru řidičů, a tím zvrátila nepříznivý důsledek spojený s dosažením 12 bodů, tj. pozbytí řidičského oprávnění. Krajský soud tak ve shodě s žalovaným konstatuje, že žalobou napadený příkazový blok č. B 0585525 byl vypsán přezkoumatelným způsobem, popsaná specifikace přestupkového jednání splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech na příkazu uvedených údajů je patrné jakého konkrétního jednání se žalobkyně dopustila, a kdy a kde se tak stalo. Uvedený příkazový blok je způsobitelným podkladem pro záznam bodů v registru řidičů. Ani tuto žalobní námitkou soud důvodnou neshledal.

27. S ohledem ke shora uvedené krajskému soudu nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou zamítnout ve smyslu ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s.

V. Náklady řízení

28. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad rámec běžné úřední činnosti vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.)

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 6. října 2021

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu